

Nr 143

Av herr **Nilsson** i Agnäs, om bidrag av skattemedel till i u-land verksamma organisationer.

De motioner, som i många år förekommit i riksdagen om avdragsrätt för gåvor till religiösa eller ideella ändamål, har avslagits.

Motiveringen har delvis varit, att man näppeligen kan kontrollera de enskilda givarnas uppgifter om gåvorna. Det torde också vara en påfrestning för deklARATIONSSAMVETET, om den enskilde får avdragsrätt, och därtill gäller det väl på detta område, att den vänstra handen helst icke bör veta, vad den högra gör. Samtidigt kan man inte komma ifrån det önskvärda i att sådana gåvor betyder mycket i den svenska hjälpverksamheten i u-land och att givandet till missionssällskapen borde stimuleras. De olika missionerna ha ju visat sig kunna utföra storartade insatser genom sin lokalkännedom och sin inarbetade ställning. Vid en undersökning 1966 om byggbehov och byggkostnader i u-länder gjordes också en jämförelse mellan byggnadskostnaderna för en barna- och mödrahjälpcentral, byggd av SIDA, och ett modernt sjukhus byggt av svensk mission, varvid jämförelsen blev överraskande gynnsam för missionens byggprojekt. För mindre pengar kan missionen göra mer.

I stället för avdragsrätt för enskilda givare, när de sänder gåvor till missionen eller annan ideell organisation med verksamhet i u-land, vore det mer försvarligt och förvisso praktiskt möjligt att genomföra, att de olika organisationernas huvudkassor från staten finge ett belopp som ungefärligen motsvarade vad deras givare betalt i skatt på de pengar de insänt. Naturligtvis måste man härvid beräkna skatteprocenten lågt och i medeltal, till exempel 20 %. Om ett missionssällskap som till exempel Tanzaniamissionen (fingerat namn) hade haft missionsgåvor utgörande ett belopp av 5 miljoner kronor för arbetet i Tanzania, skulle svenska staten tillskjuta 1 miljon kronor. Verifiering av inkomsterna för missionen är lätt, och ingen mission har något emot insyn i sin budget. Staten skulle därigenom också ha garanti för att pengarna kom till största nytta, och åtgärden skulle sporra de enskilda insatserna i u-hjälpen och därigenom snabbt driva upp vår samlade insats till mer än 1 % av bruttonationalinkomsten. Många intressenter i svensk mission ger för övrigt tionde och mer för den svenska insatsen ute i andra länder, och de kan anses värda det erkännande som en sådan insats från statskassans sida skulle utgöra.

Fördenskull hemställas,

att riksdagen måtte besluta att utreda formerna för ett system av u-hjälp bestående i ett bidrag av skattemedel till de organisa-

tioner, som bedriver verksamhet i u-länder finansierad av gåvo-
medel, för vilka givarna betalt skatt.

Stockholm den 19 januari 1968

Tore Nilsson (h)
i Agnäs
